

ข่าวสารสิ่งแวดล้อมภาคที่ 12

สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 12 อุบลราชธานี
สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ปีที่ 17 ฉบับที่ 1 ประจำเดือน ตุลาคม - ธันวาคม 2560

**HAPPY
NEW
YEAR
2018**

บทบรรณาธิการ

วันสิ่งแวดล้อมไทย ตรงกับวันที่ 4 ธันวาคม ของทุกปี วันสิ่งแวดล้อมไทย มีประวัติความเป็นมาอย่างไร วันนี้เรามีคำตอบมาฝากครับ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อมได้เกิดขึ้นแทบทุกพื้นที่ทั่วโลก โดยเฉพาะประเทศอุตสาหกรรม หรือประเทศที่มีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง รวมถึงจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วแน่นอนว่า หากพื้นที่ใดมีประชากรอยู่อย่างหนาแน่น ต้องมีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ซึ่งจะส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่อย่างจำกัด เสื่อมโทรมลง หรือหมดไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้น เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2534 ในการประชุมของคณะรัฐมนตรี (ครม.) ที่ประชุมจึงมีมติเห็นชอบกำหนดให้วันที่ 4 ธันวาคม ของทุกปี เป็นวันสิ่งแวดล้อมไทย โดยมุ่งหวังให้เป็นวันสำคัญอีกวันหนึ่งที่จะช่วยกระตุ้นเตือนให้ประชาชนทุกภาคส่วนตระหนักว่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสำคัญต่อชีวิตความเป็นอยู่ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งจะต้องอาศัยความร่วมมือในการปกป้องและรักษาให้ทรัพยากรธรรมชาติในประเทศคงความอุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืนตลอดไป ซึ่งในเวลาต่อมา เมื่อถึงวันที่ 4 ธันวาคม ของทุกปี สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 12 ในฐานะที่เป็นหน่วยงานรับผิดชอบการส่งเสริม เผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ความสำคัญของวันสิ่งแวดล้อมไทย ก็จะมีการประสานกับหน่วยงาน หรือองค์กรพัฒนาต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมรณรงค์ เช่น การจัดนิทรรศการ การเสวนาและเปลี่ยนความคิดเห็น และโครงการอื่น ๆ ในพื้นที่ซึ่งสำนักงาน ฯ ยังคงดำเนินการเช่นนี้ต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

โครงการความร่วมมือ

การจัดการขยะอันตรายชุมชน ตามแนวทาง “ประชารัฐ”

วันที่ 13 ธันวาคม 2560 นายประเดิม ภาคแก้ว รักษาการแทน ผู้อำนวยการสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 12 นำเสนอรูปแบบ การดำเนินงานภายใต้ โครงการความร่วมมือการจัดการขยะอันตรายชุมชน ตามแนวทาง “ประชารัฐ” เพื่อขับเคลื่อนการทำงานร่วมกัน ระหว่างภาครัฐ (สสจ.12) และภาคเอกชน (ร้าน 7-Eleven) รวม 175 สาขา ในพื้นที่ 4 จังหวัด (อุบลราชธานี อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ และ สุรินทร์) ให้เปิดเป็น ศูนย์รับรวบรวมขยะอันตรายจากประชาชน ตลอด 24 ชั่วโมง โดยมี ดร. วิจารย์ สิมาฉายา ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ คุณไพบุลย์ จงสุวัฒน์ ผู้จัดการบริษัทยั้งยง มินิมาร์ท จำกัด ร่วมเป็น Presenter โครงการ เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของการคัดแยกขยะอันตราย และ นำส่งไปกำจัดอย่างปลอดภัยต่อไป

สารบัญ

แหล่งกำเนิดมลพิษประเภทการเลี้ยงสุกร.....	2
ความตกลงปารีสและนัยต่อประเทศไทย.....	3
การบริหารจัดการขยะอันตรายชุมชน กรณีศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดร้อยเอ็ด และ จังหวัดยโสธร.....	4
สิ่งแวดล้อม Online สาย 12.....	5 - 9

แหล่งกำเนิดมลพิษประเภทการเลี้ยงสุกร

นางชนัญญา ภิราญคำ
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ

การเลี้ยงสุกรจัดเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสีย ลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยตามประกาศนี้ “การเลี้ยงสุกร” หมายความว่า การเลี้ยงสุกรพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ สุกรขุน หรือลูกสุกรชนิดใดชนิดหนึ่งหรือตั้งแต่สองชนิดขึ้นไปตามน้ำหนักหน่วยปศุสัตว์ โดยน้ำหนักหน่วยปศุสัตว์ ๑ หน่วย หมายความว่า น้ำหนักสุทธิของสุกรพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ สุกรขุน หรือลูกสุกรลูกสุกรชนิดใดชนิดหนึ่งหรือตั้งแต่สองชนิดขึ้นไปที่มีน้ำหนักรวมกันเท่ากับ ๕๐๐ กิโลกรัม โดยให้คิดคำนวณน้ำหนักเฉลี่ยของสุกรพ่อพันธุ์หรือแม่พันธุ์ตัวละ ๑๗๐ กิโลกรัม สุกรขุนตัวละ ๖๐ กิโลกรัม และลูกสุกรตัวละ ๑๒ กิโลกรัม ซึ่งห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทการเลี้ยงสุกรปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม เว้นแต่จะทำได้ทำการบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทการเลี้ยงสุกร ประกาศ ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

เนื่องจากการเลี้ยงสุกรในเชิงพาณิชย์ ก่อให้เกิดมลภาวะหลายอย่าง เช่น เสียง กลิ่น มูลสุกร น้ำเสีย รวมทั้งแมลงวัน ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ที่อาศัยอยู่โดยรอบ ทั้งอาจทำให้น้ำในแม่น้ำ ลำคลอง ลำรางสาธารณะเน่าเสีย การติดตามตรวจสอบเพื่อบังคับใช้กฎหมายควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากฟาร์มสุกรที่ผ่านมา พบว่ามีฟาร์มสุกรจำนวนมากที่ไม่มีการระบายน้ำทิ้งออกสู่สิ่งแวดล้อม โดยจะมีแหล่งรองรับน้ำทิ้งเพียงพอ และนำน้ำที่ผ่านการบำบัดแล้วไปใช้ประโยชน์อื่นๆ ปริมาณมลพิษที่เกิดขึ้นจากการเลี้ยงสุกร จะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับปริมาณและความสกปรกของน้ำเสียที่เกิดขึ้น ซึ่งจะแตกต่างกันไปในแต่ละฟาร์ม

ดังนั้น หากต้องการทราบปริมาณมลพิษที่เกิดขึ้นในฟาร์มใดฟาร์มหนึ่งเพื่อเป็นข้อมูลประกอบในการออกแบบระบบบำบัดน้ำเสียของฟาร์ม หรือวางแผนในการจัดการน้ำเสียที่เกิดขึ้นของฟาร์มได้อย่างเหมาะสม จำเป็นต้องเก็บข้อมูลปริมาณและความสกปรกของน้ำเสียที่เกิดขึ้นเป็นรายฟาร์ม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริงของฟาร์มนั้นๆ ซึ่งจะทำให้การแก้ไขปัญหาบรรลุผลสำเร็จได้ ดังนั้น เพื่อให้สามารถวางแผนการจัดการน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้ จึงจำเป็นต้องใช้วิธีการประเมินปริมาณมลพิษที่เกิดขึ้น ซึ่งหลักการจะใกล้เคียงกับการประเมินปริมาณน้ำเสียนั้นคือ นำปริมาณน้ำเสียที่เกิดขึ้นทั้งหมดมาคูณด้วยค่าความสกปรกของน้ำเสียของสุกรแต่ละประเภท และเพื่อให้สามารถประเมินปริมาณมลพิษจากแหล่งกำเนิดประเภทฟาร์มสุกรที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมมากยิ่งขึ้น (ไม่ใช่เฉพาะฟาร์มใดฟาร์มหนึ่ง) จึงควรพิจารณาจากปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ ๑) สัดส่วนของฟาร์มที่มีการระบายน้ำเสีย/น้ำทิ้งออกสู่ภายนอกฟาร์มและฟาร์มที่ไม่มีการระบายน้ำเสีย/น้ำทิ้งออกสู่ภายนอก ๒) สัดส่วนของฟาร์มสุกรที่มีระบบบำบัดน้ำเสียและฟาร์มสุกรที่ไม่มีระบบบำบัด น้ำเสีย ๓) ประสิทธิภาพในการบำบัดน้ำเสียของระบบบำบัดน้ำเสียที่จัดสร้าง

ทั้งนี้ผู้สนใจสามารถศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้จากคู่มือการประเมินปริมาณน้ำเสียและปริมาณมลพิษจากการเลี้ยงสุกร โดยสำนักจัดการคุณภาพน้ำ กรมควบคุมมลพิษ ด่วนโน้ตคู่มือดังกล่าวได้ทางเว็บไซต์ของกรมควบคุมมลพิษ <http://www.pcd.go.th>

ความตกลงปารีสและนัยต่อประเทศไทย

นางพจนีย์ จันทรศิริ
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ

สภาวะความรุนแรงของภูมิอากาศ เป็นเหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจสังคม และสิ่งแวดล้อม จะเห็นได้จากภัยพิบัติทางธรรมชาติต่างๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน นับวันยิ่งทวีความรุนแรงและปรากฏให้เห็นบ่อยครั้งขึ้นในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก เป็นปัญหาที่น่ากังวลและถือเป็นความท้าทายอันยิ่งใหญ่ของโลก ดังนั้น ประชาคมโลก จึงให้ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าวอย่างมาก และได้ร่วมกันพิจารณาหาแนวทางแก้ไข โดยเฉพาะนับตั้งแต่ทศวรรษ ๑๙๙๐ เป็นต้นมา ได้มีการจัดตั้งกลไกหลักภายใต้กรอบสหประชาชาติขึ้น ๒ กลไก คือ กรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (United Nations Framework Convention on Climate Change-UNFCCC) ค.ศ. ๑๙๙๒ และพิธีสารเกียวโต (Kyoto Protocol-KP) ค.ศ. ๑๙๙๗ ซึ่งประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นรัฐภาคีของทั้งสองกลไกนี้ด้วย

แม้ว่าจะมีการจัดตั้งกลไกดังกล่าวขึ้นเป็นเวลาเกือบ ๒ ทศวรรษแล้ว แต่ด้วยสภาวะการณ์โลก ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วทำให้รัฐภาคีกรอบอนุสัญญาฯ จำเป็นต้องเจรจาความตกลงด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศฉบับใหม่ จนในที่สุดสามารถตกลงกันได้ระหว่างการประชุมรัฐภาคีกรอบอนุสัญญาฯ สมัยที่ ๒๑ (COP๒๑) ซึ่งจัดขึ้นระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม ๒๕๕๘ ที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส จนเกิดเป็นความตกลงปารีส (Paris Agreement) ซึ่งวัตถุประสงค์ของความตกลงปารีส คือ ควบคุมการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิโลกไม่ให้เกิน ๒ องศาเซลเซียส และมุ่งพยายามไม่ให้เกิน ๑.๕ องศาเซลเซียส เมื่อเปรียบเทียบกับยุคอุตสาหกรรม เพิ่มความสามารถในการปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และส่งเสริมความต้านทานและการฟื้นตัวกลับต่อภูมิอากาศและการพัฒนาที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระดับต่ำ ทำให้การไหลเวียนของเงินทุนสอดคล้องกับการดำเนินการ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระดับต่ำ และมีความต้านทานและการฟื้นตัวกลับต่อสภาพภูมิอากาศ

ดังนั้น ความตกลงปารีส จึงถือเป็นก้าวสำคัญอีกก้าวหนึ่งของการดำเนินการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประชาคมโลก ซึ่งภายหลังจากการประชุมกันที่กรุงปารีส ข้างต้น ประเทศต่าง ๆ ได้มารวมตัวกันอีกครั้งหนึ่ง เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๙ ในพิธีลงนามความตกลงอย่างเป็นทางการ ซึ่งไทยได้ร่วมลงนามกับประเทศต่าง ๆ จำนวนมากกว่า ๑๘๐ ประเทศด้วย และต่อมา เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ซึ่งเข้าร่วมการประชุมสมัชชาสหประชาชาติสมัยสามัญ ครั้งที่ ๗๑ ที่นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา ได้มอบสัตยาบันสารเข้าเป็นภาคีความตกลงปารีสของไทยให้กับนายบัน คีมุน เลขาธิการสหประชาชาติแล้ว ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรม High-level Event on the Ratification of the Paris Agreement ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ และเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ ได้มีประเทศต่าง ๆ เข้าร่วมเป็นภาคีความตกลงปารีสแล้วมากกว่า ๕๕ ประเทศ คิดเป็นระดับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกรวมกันเกินกว่าร้อยละ ๕๕ ของโลก อันเป็นเงื่อนไขสองประการที่ความตกลงกำหนด ส่งผลให้ความตกลงปารีสมีผลใช้บังคับภายในสามสิบวัน คือ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ นับจากนี้ ประเทศต่าง ๆ จึงต้องเร่งดำเนินการเพื่อให้สามารถปฏิบัติตามความตกลงได้ ในส่วนของประเทศไทย รัฐบาลไทยได้กำหนดเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงร้อยละ ๒๐-๒๕ ภายในปี ค.ศ. ๒๐๓๐ ผ่านการดำเนินการในสาขาต่าง ๆ อาทิ พลังงานขนส่ง และป่าไม้ ซึ่งหากผู้ที่เกี่ยวข้องในแต่ละสาขาและคนไทยทุกคนร่วมมือกัน เชื่อว่าการดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมายคงไม่ใช่เรื่องไกลเกินเอื้อม

ปัจจุบัน แม้ว่าประเทศไทยยังไม่ได้รับผลกระทบจากความตกลงปารีสโดยตรง และเป้าหมายการลดก๊าซ (INDCs) ที่ประเทศไทยเสนอไป ก็เป็นการดำเนินงานที่อยู่ในแผนงานด้านต่างๆ ที่ประเทศไทยเตรียมการดำเนินงานไว้อยู่แล้ว เช่น แผนด้านพลังงานหมุนเวียน แผนด้านการเพิ่มประสิทธิภาพพลังงาน แผนด้านระบบขนส่งที่ยั่งยืน ฯลฯ แต่อย่างไรก็ดี ประเทศไทย ก็อาจจะได้รับผลกระทบจากมาตรการการค้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องโลกร้อนจากการดำเนินมาตรการเพื่อพยายามลดก๊าซเรือนกระจกให้ได้ตามเป้าหมายของประเทศที่พัฒนา รัฐบาลจึงได้กำหนด “ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี” โดยให้ความสำคัญต่อประเด็นการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและแนวทางการพัฒนาแบบคาร์บอนต่ำ ดังนั้น การเกิดขึ้นของความตกลงปารีส จึงเป็นสัญญาณที่ชัดเจนว่า โลกกำลังเปลี่ยนทิศทางการพัฒนาเข้าสู่เส้นทางพัฒนาแบบคาร์บอนต่ำ เป็นความจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้น การเตรียมความพร้อมและเริ่มทำตั้งแต่วันนี้ไม่ได้เป็นทางเลือก แต่เป็นทางรอดของสิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศ และมนุษยชาติร่วมกัน

ที่มาข้อมูล : ศูนย์วิจัยและฝึกอบรมด้านสิ่งแวดล้อม กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม, กรมองค์การระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ, องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) : อบก. , ศูนย์วิจัย นโยบายด้านเศรษฐกิจสีเขียว

**การบริหารจัดการขยะอันตรายชุมชน
กรณีศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดร้อยเอ็ด
และ จังหวัดยโสธร**

**นางสาววรรณภา ทองสีแก้ว
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ**

การบริหารจัดการขยะอันตรายชุมชน กรณีศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดร้อยเอ็ด และ จังหวัดยโสธร เป็นการนำเสนอรูปแบบแนวทาง และกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน โดยมี องค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นหน่วยงานหลัก ที่อาสาเข้ามารับผิดชอบด้านการจัดการขยะอันตรายชุมชน และมี สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 12 อุบลราชธานี เป็นหน่วยงานทางวิชาการที่จะส่งเสริม ผลักดัน ให้เกิดการบริหารจัดการที่เป็นรูปธรรม ให้สามารถรวบรวมขยะอันตรายชุมชนไปกำจัดได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ และยั่งยืน เริ่มต้นจากการประสานงานจาก ภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน สถานศึกษา โรงพยาบาล ภายในจังหวัด เพื่อให้เกิดการ ประชุมหารือและระดมความคิดเห็น จัดตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการขยะอันตรายในจังหวัด หาเจ้าภาพหลักในการจัดตั้งศูนย์รวบรวมขยะอันตรายชุมชน ดำเนินโครงการเปิดตัวการคัดแยกขยะอันตราย กำหนดวันเปิดตัวโครงการ การประชาสัมพันธ์โครงการ จัดหา บริษัทเอกชนที่รับกำจัด การจัดกิจกรรมรณรงค์คัดแยกและสรุปผลการรวบรวมปริมาณขยะอันตราย โดยทั้ง 3 จังหวัดข้างต้น ได้จัดกิจกรรมการรวบรวมขยะอันตรายชุมชนไปกำจัด ณ สถานที่กำจัดที่ถูกหลัก วิชาการ และมีความปลอดภัย ดังนี้

1. จังหวัดอุบลราชธานี เริ่มดำเนินการตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2558 จนถึงปัจจุบัน รวมแล้วจำนวน 6 ครั้ง รวบรวมขยะอันตรายชุมชนไปกำจัดได้ จำนวน 18,326.20 กิโลกรัม โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี มีพื้นที่สำหรับจัดตั้งเป็นศูนย์รองรับขยะอันตรายชุมชน (พื้นที่บางส่วนของสนามทุ่งกีฬาบุรพา) และจัดเตรียมออกข้อบัญญัติในการเก็บค่ากำจัดขยะอันตรายชุมชน ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 ไว้ด้วยแล้ว

2. จังหวัดร้อยเอ็ด เริ่มดำเนินการตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2558 จนถึงปัจจุบัน รวมแล้วจำนวน 2 ครั้งรวบรวมขยะอันตรายชุมชนไปกำจัดได้ จำนวน 9,180 กิโลกรัม โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด มีพื้นที่สำหรับจัดตั้ง เป็นศูนย์รองรับขยะอันตรายชุมชน (พื้นที่ ส่วนหนึ่งของหน่วยงาน)

3. จังหวัดยโสธร เริ่มดำเนินการเมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2558 ณ วิทยาลัยเทคนิคยโสธร โดยรวบรวมขยะอันตรายชุมชนไปกำจัดได้ จำนวน 1,523.80 กิโลกรัม โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร มีพื้นที่สำหรับจัดตั้งเป็นศูนย์รองรับขยะอันตรายชุมชน (โรงซ่อมเครื่องจักรกลของ อบจ.ยโสธร)

สำหรับกรณี จังหวัดอุบลราชธานี ที่ได้จัดเตรียมการออกข้อบัญญัติในการเก็บค่ากำจัดขยะอันตรายชุมชนไว้นั้น สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 12 อุบลราชธานี ได้วิเคราะห์ต้นทุนค่าใช้จ่ายในการกำจัดขยะอันตรายชุมชนของบริษัท เบตเตอร์ เวิลด์ กรีน จำกัด (มหาชน) จะคิดอัตราค่ากำจัดและขนส่ง หากปริมาณขยะอันตราย จำนวน 4 ตัน เป็นเงิน 99,510 บาท (24.88 บาท/กก.) และหากปริมาณขยะอันตราย จำนวน 2 ตัน เป็นเงิน 58,850 บาท (29.43 บาท/กก.) ดังนั้น อบจ.อุบลราชธานี ควรจัดเก็บค่าบริการในการนำส่งขยะอันตรายไปกำจัด ในอัตราเฉลี่ย 26 บาท/กก. จึงจะเหมาะสมและสามารถรองรับการบริการจัดการที่ยั่งยืนที่สุด ทั้งนี้ สำนักงาน ฯ ได้นำรูปแบบ การบริหารจัดการขยะอันตรายชุมชน จังหวัดอุบลราชธานี ไปเผยแพร่ ถ่ายทอดการเป็นพื้นที่ต้นแบบด้านการจัดการขยะอันตรายชุมชน ที่มุ่งสู่ผลลัพธ์ด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนสู่พื้นที่ จังหวัดอื่นด้วยเช่นกัน

สิ่งแวดล้อม Online สาย 12

การสำรวจคุณภาพน้ำลำโดมใหญ่ และเก็บตัวอย่างน้ำเพื่อนำไปตรวจวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการ

วันที่ 14 ธันวาคม 2560 นายประเดิม ภาคแก้ว รก.ผอ.สสภ.12 อุบลราชธานี พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ส่วนเฝ้าระวังและเตือนภัย ลงพื้นที่สำรวจคุณภาพน้ำลำโดมใหญ่ ต.ไรใต้ อ.พิบูลมังสาหาร จ.อุบลราชธานี เนื่องจาก ได้รับการแจ้งเตือนค่าออกซิเจนละลายน้ำ (DO) และค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) สูงมากกว่าปกติ จากสถานีตรวจวัดคุณภาพน้ำอัตโนมัติ (DO>10 มก./ล และ pH>9) จากการตรวจสอบพบว่า บริเวณจุดสูบน้ำของสถานี เริ่มมีการเจริญเติบโตของสาหร่ายและวัชพืชน้ำมาก โดยเฉพาะบริเวณผิวหน้า ช่วงริมฝั่ง ทั้งนี้ อาจมีสาเหตุมาจากสภาพน้ำเริ่มไหลช้าลง เนื่องจากการลดระดับการระบายน้ำของเขื่อนลำโดมใหญ่ อีกทั้งบริเวณดังกล่าวเคยเกิดเหตุการณ์ การเจริญเติบโตของสาหร่ายอย่างต่อเนื่องในช่วงน้ำนิ่งและฤดูแล้ง ดังนั้น เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาที่รุนแรง สำนักงานฯ จึงได้ทำการเก็บตัวอย่างน้ำเพื่อนำไปตรวจวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการ และได้ประสานงานกับ อบต.ไรใต้ ในการจัดกิจกรรม Big Cleaning Day ในลำโดมใหญ่ ในวันจันทร์ที่ 18 ธันวาคม 2560 เพื่อกำจัดวัชพืชและกวาดสาหร่ายในบริเวณที่เป็นปัญหา ต่อไป

ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีปัญหาความเดือดร้อนราคาขายทางเสียง

วันที่ 14 ธันวาคม 2560 เจ้าหน้าที่ส่วนเฝ้าระวังและเตือนภัย และ ส่วนควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อม สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 12 อุบลราชธานี ร่วมกับ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดศรีสะเกษ และอำเภอเมืองศรีสะเกษ ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีปัญหาความเดือดร้อนราคาขายทางเสียง ของสถานประกอบการร้านอาหารและเครื่องดื่ม บริเวณถนนเฉลิมราชย์ 60 ปี (เส้นทางไป มรภ.ศรีสะเกษ) อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ พบว่า บริเวณถนนดังกล่าว มีสถานบันเทิงประเภทธุรกิจร้านอาหาร ซึ่งมีการเล่นดนตรีสด แบบเปิดโล่ง จำนวนมาก ทำให้มีเสียงดังและเสียงสั่นสะเทือนจากการเล่นดนตรีรอบบริเวณดังกล่าว ทั้งนี้ ได้สอบถามข้อมูลจากประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อน ทราบว่า เสียงดนตรีจะดังมากในช่วงเวลา 22.00-24.00 น. เป็นประจำทุกวัน สำนักงานฯ จึงได้ดำเนินการตรวจวัดค่าความดังของเสียง ในบริเวณบ้านเรือนของประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อน จำนวน 3 จุด ในช่วงเวลา 22.00 - 02.30 น. เพื่อจะนำมาใช้ในการคำนวณค่าระดับการรบกวน และเปรียบเทียบกับมาตรฐานระดับเสียงรบกวน นำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหให้กับจังหวัดศรีสะเกษ ทราบต่อไป

สิ่งแวดล้อม Online สาย 12

การตรวจสอบพื้นที่แปลงหนองบัวฮ้าง จ.มุกดาหาร เพื่อก่อสร้างเป็นสถานีจ่ายน้ำเสริมแรงดัน และควบคุมการจ่ายน้ำประปา

วันที่ 14 ธันวาคม 2560 เจ้าหน้าที่ส่วนแผนสิ่งแวดล้อม สสภ.12 ตรวจสอบพื้นที่แปลงหนองบัวฮ้าง หมู่ 4 ต.มุกดาหาร อ.เมือง จ.มุกดาหาร ตามที่การประปาส่วนภูมิภาค สาขามุกดาหาร ขออนุญาตใช้พื้นที่ ตามมาตรา 9 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน จำนวน 2 ไร่ จากทั้งหมด 47 ไร่ 3 งาน เพื่อก่อสร้างเป็นสถานีจ่ายน้ำเสริมแรงดัน และควบคุมการจ่ายน้ำประปา ร่วมกับ คณะรองนายกเทศมนตรีตำบลมุกดาหาร จากการตรวจสอบ พบว่า พื้นที่ขออนุญาต ไม่ขัดกับหลักเกณฑ์สิ่งแวดล้อม ตามมติ ครม. เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2529 คือไม่เป็นพื้นที่ขุดตักดินลูกรังและหินผุ ไม่เป็นพื้นที่ลุ่มน้ำ ชั้นที่ 1 และ บริเวณข้างเคียงโดยรอบเป็นสวนยาง และที่นาของประชาชน รวมทั้งได้ผ่านการประชาคมและได้รับความเห็นชอบ จากชุมชนในพื้นที่แล้ว และได้มีการเชื่อมต่อประปาหลักมายังบริเวณพื้นที่ขออนุญาตแล้ว ทั้งนี้ ส่วนแผนฯ จะได้จัดทำบันทึก ความคิดเห็น เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดมุกดาหาร เพื่อทราบต่อไป

การประชุมติดตามการแก้ไขปัญหา กรณีเรื่องร้องเรียนปัญหามลพิษจากการประกอบกิจการฟาร์มสุกร

วันที่ 27 พฤศจิกายน 2560 ส่วนควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อม สสภ.12 เข้าร่วมการประชุมติดตามการแก้ไขปัญหา กรณีเรื่องร้องเรียนปัญหามลพิษจากการประกอบกิจการฟาร์มสุกร ณ ห้องประชุมที่ทำการปกครองจังหวัดอุบลราชธานี โดยมี นายโชคชัย เดชอมรธัญ ผู้ตรวจราชการพิเศษ ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นประธานการประชุม เพื่อติดตามความก้าวหน้าผลการดำเนินงานแก้ไขปัญหากลิ่นเหม็นจากการเลี้ยงสุกรในพื้นที่ตำบลขามใหญ่ และลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว ณ ฟาร์มสุกร จำนวน 2 แห่ง ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งให้คำแนะนำและแนวทางการแก้ไขปัญหา เพื่อลดผลกระทบและบรรเทาความเดือดร้อนให้กับชาวบ้าน ที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียง ทั้งนี้ ผู้ตรวจฯ ขอให้ สสภ.12 เก็บตัวอย่างน้ำทิ้งของฟาร์มสุกร ที่มีการปล่อยออกสู่แหล่งน้ำสาธารณะ เพื่อนำผลวิเคราะห์ไปประกอบการพิจารณาแก้ไขปัญหา ต่อไป

สิ่งแวดล้อม Online สาย 12

การติดตามสถานการณ์และแก้ไขปัญหาอุทกภัยในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี

วันที่ 22 พฤศจิกายน 2560 คณะเจ้าหน้าที่ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 12 ลงพื้นที่ติดตามสถานการณ์ปัญหาอุทกภัยบริเวณชุมชนบ้านธาตุน้อย ตำบลธาตุน้อย อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งอยู่ติดแม่น้ำชี พบว่า สถานการณ์น้ำยังคงมีน้ำท่วมในพื้นที่การเกษตรที่อยู่ติดกับแม่น้ำชี แต่ในชุมชนที่อยู่อาศัย ไม่ได้รับผลกระทบจากภาวะน้ำท่วมขัง อย่างไรก็ตาม ปริมาณน้ำชีที่ไหลท่วมในพื้นที่การเกษตรเริ่มลดระดับลงเรื่อยๆ และจากการสุ่มตรวจวัดค่าออกซิเจนละลายน้ำ (DO) ที่ท่วมในพื้นที่การเกษตร พบว่า มีค่า DO อยู่ในช่วง 4.8 – 5.0 มก./ล. ซึ่งมีค่าที่เป็นปกติ และอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ 3 นอกจากนี้ ได้ลงพื้นที่ติดตามสถานการณ์น้ำจากลำมูลน้อยที่ไหลล้นท่วมชุมชนบ้านวังแดง ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ระดับน้ำลดลงและไม่มีน้ำท่วมขังในบริเวณที่อยู่อาศัย แต่ระดับน้ำในลำมูลน้อยบางจุดยังคงสูงท่วมถนนภายในชุมชนที่อยู่ติดกับลำมูลน้อยเล็กน้อย โดยคาดว่าระดับน้ำจะลดลงเป็นปกติประมาณอีก 2 สัปดาห์

การแก้ไขปัญหาอุทกภัยและให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์อุทกภัยในจังหวัดอุบลราชธานี

วันที่ 15 พฤศจิกายน 2560 เวลา 13.00 น. นายประเดิม ภาคแก้ว รก.ผอ.สสภ. ๑๒ และคณะเจ้าหน้าที่ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 12 อุบลราชธานี ร่วมกับเทศบาลเมืองวารินชำราบ ลงพื้นที่ติดตามสถานการณ์ปัญหาอุทกภัยบริเวณระบบบำบัดน้ำเสียเทศบาลเมืองวารินชำราบ พบว่า สถานการณ์น้ำ เริ่มเข้าสู่ภาวะปกติ นอกจากนี้ ได้ตรวจวัดค่าออกซิเจนละลายน้ำ (DO) ในกุดศรีมังคละ ซึ่งอยู่ติดกับระบบบำบัดน้ำเสีย พบว่า มีค่าออกซิเจนละลายน้ำเท่ากับ 4.2 มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ 3 ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2537) และสำนักงานฯ ร่วมกับมณฑลทหารบกที่ 22 และผู้นำชุมชนบ้านท่ากอไผ่ อำเภอวารินชำราบ ติดตามสถานการณ์ปัญหาอุทกภัยในชุมชนบ้านท่ากอไผ่ ซึ่งเป็นชุมชนริมแม่น้ำมูลและมีน้ำท่วมขัง โดยสำนักงานฯ ได้สนับสนุนน้ำหมักชีวภาพในการลดปัญหาน้ำเน่าเสียและกลิ่นเหม็นในพื้นที่น้ำท่วมขัง ทั้งนี้ ได้รับการสนับสนุนจาก มทบ.22 ในการซ่อมแซมที่อยู่อาศัย และโครงการชลประทานอุบลราชธานี ได้ติดตั้งเครื่องสูบน้ำในพื้นที่น้ำท่วมขังเพื่อระบายลงสู่แม่น้ำมูลจนกว่าสถานการณ์จะเป็นปกติ

สิ่งแวดล้อม Online สาย 12

“มหกรรมรวมพลคนรักปิ่นโต”

วันที่ 15 พฤศจิกายน 2560 คณะเจ้าหน้าที่ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 12 อุบลราชธานี ร่วมกิจกรรมภายใต้ โครงการ ปลอดกล่องโฟมและถุงพลาสติก ณ ศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี (Ubonratchathani City Hall , No Plastic Bags and Foam Boxes Allowed) โดยมี นายสุชาติ วิฑูรย์ ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี เป็นประธาน และมีหลายหน่วยงาน ในจังหวัดอุบลราชธานี เข้าร่วมกิจกรรมเป็นจำนวนมาก เพื่อร่วมรณรงค์ ในการลดปริมาณขยะ และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่ ให้น่าอยู่ยิ่งขึ้น

กิจกรรมช่วยเหลือ ผู้ประสบปัญหาอุทกภัย พื้นที่อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

วันที่ 9 พฤศจิกายน 2560 เวลา 09.00 นายสุชาติ วิฑูรย์ ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี เป็นประธานในพิธี ในการจัดกิจกรรมช่วยเหลือ ผู้ประสบปัญหา อุทกภัย ที่วัดเสนาวงศ์ (บ้านท่าบั้งมั่ง ชุมชนท่าก่อไผ่ ชุมชนหาดสวนยา และบริเวณใกล้เคียงที่ติดกับชุมชนหาดวัดใต้) อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ทั้งนี้ สำนักงานสิ่งแวดล้อม ภาคที่ 12 อุบลราชธานี จัดเตรียม น้ำหมักจุลินทรีย์ชีวภาพ จำนวน 500 ขวด ไปแจกให้กับพี่น้องประชาชนในบริเวณ ดังกล่าว เพื่อช่วยฟื้นฟู และบำบัดน้ำเสียที่เกิดจากปัญหาน้ำเน่าเสียจากสถานการณ์อุทกภัย ในช่วงน้ำลด เพื่อให้กลับเข้าสู่ สภาวะปกติ

สิ่งแวดล้อม Online สาย 12

พิธีเปิดศูนย์การเรียนรู้ลำโดมใหญ่ตอนล่าง ณ บ้านไร่ใต้ อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี

วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๒ อุบลราชธานี เข้าร่วมงานพิธีเปิดศูนย์การเรียนรู้ลำโดมใหญ่ตอนล่าง ณ บ้านไร่ใต้ หมู่ ๔ ตำบลไร่ใต้ อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี โดยมีรองผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี ว่าที่นายกองเอกปราโมทย์ ธัญพืช เป็นประธานในพิธี ทั้งนี้ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๒ ได้อธิบายถึงการทำงานและประโยชน์ของสถานีตรวจวัดคุณภาพน้ำอัตโนมัติเพื่อการเตือนภัยวิกฤตคุณภาพน้ำลำโดมใหญ่

“ทำดีเพื่อพ่อ” จิตอาสา อนุรักษ์ตัดแยกขยะ

สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๒ อุบลราชธานี ร่วมกับ สำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานเทศบาลนครอุบลราชธานี เหล่าจิตอาสา และประชาชน โดยร่วมกันปฏิบัติงานบำเพ็ญประโยชน์ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล แต่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ในพิธีถวายดอกไม้จันทน์ ในพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ ในวันพฤหัสบดี ที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๐ ณ พระเมรุมาศจำลอง และชুমถวายดอกไม้จันทน์ วัดสุปัฏนารามวรวิหาร จังหวัดอุบลราชธานี

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน
ใบอนุญาตที่ 17/2551
ปณ.ฝ.วนารมย์

สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 12 อุบลราชธานี
430 หมู่ที่ 11 ถนนคลังอาวุธ ตำบลขามใหญ่
อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี
34000

ที่ปรึกษา

นายวิจารณ์ สิมานายา
นายเสริมยศ สมมัน

ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
รองปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

บรรณาธิการ

นายวิรุฬห์ ฤกษ์ชนะขจร

ผู้อำนวยการสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 12

กองบรรณาธิการ

นายประเดิม ภาคแก้ว นางสาววรรณภา ทองสีแก้ว นางชนัญญา ภิราญคำ นางพจนีย์ จันท์ศิริ

จัดพิมพ์ และ เผยแพร่

ส่วนส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อม สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๒ อุบลราชธานี
<http://www.reo12.mnre.go.th/> หรือ e-mail : promotion.reo.12@gmail.com

ท่านที่สนใจจะสมัครเป็นสมาชิกข่าวสารสิ่งแวดล้อมภาคที่ 12 สามารถติดต่อได้ที่ ส่วนส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อม
สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 12 อุบลราชธานี โทร. 045-285071-2 โทรสาร 045-285073 โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ

คัดแยกขยะรีไซเคิล สามารถเพิ่มมูลค่า มุ่งรักษาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการออม เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต